

ת"פ 10627/01 - מדינת ישראל נגד محمد אבו כף

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
ת"פ 10627-01 מדינת ישראל נ' אבו כף(עצייר)

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אליו ביתן
בעינוי: מדינת ישראל
המאשימה ע"י ב"כ עזה"ד ואליד אלבאז
נגד
محمد אבו כף (עצייר)
הנאשם ע"י ב"כ עזה"ד אבנור שמש

ஜור דין

1. בטרם שמיעת הראיות הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרת כתוב האישום שהוגש נגד הנאשם תוקן והוא הודה בעובדות כתוב האישום המתווך שאליה עיקריה:

הנאשם הועסק, במהלך חלק מהאירועים נשוא כתוב האישום, כעובד בסופרמרקט "קיןגסטון" באזרה באר-שבע, כעזר קצין הביטחון. באקר ابو תקפה (להלן: "באקר") עבד אף הוא בספר. והאחראי על הנאשם בספר היה מוחמד מצרי (להלן: "מצרי"), סגן מנהל הספר.

אישום ראשון

סגור לחודש אפריל 2016, רכש הנאשם אקדח בסכום של 17,000 ₪. לאחר מכן הוא הציע לבאקר לרכוש ממנו אקדח. מסpter ימים לאחר מכן, פנה לבאקר אדם שישפר לו על חבר המתעניין באקדח. באקר סיפר זאת לנายนם והנאשם ביקש 20,000 ₪ עבור האקדח שלו. באקר הציע לאחר מכן את האקדח ב- 25,000 ₪ והפגיש ביןו לבין הנאשם. לבסוף העסיקה לא יצאה אל הפועל. לאחר מכן הנאשם מכר את האקדח לאדם שזהותו אינה ידועה, במחair של 20,000 ₪.

אישום שני

סגור לקיץ 2016, פנה באקר לנายนם ושאל אותו אם הוא יכול להשיג עבورو נשך, אקדח או קרלו. הנאשם השיב בחיווב, וברר עבור באקר, אך נאמר לו כי יש רק רוס"ר מסוג M16 שהוא יקר יותר. הנאשם השיב לבאקר כי לא מצא עבورو נשך.

אישום שלישי

סמוך לתחילת שנת 2016, פנה מצרי לנאשם ומספר לו כי יש לו רובה קרבן למכירה וכן רוס"ר M16 ואל אותם הוא מעוניין לרכוש אותם או למצאו עבורם רוכש. הנאשם שוחח עם אחר אולם העסקה לא יצא אל הפועל. סמוך לאחר מכן, מצרי פנה לנאשם, מספר לו כי הוא מעוניין לרכוש אקדח מסווג גלוק ושאל האם יוכל להשיג זאת עבורו. הנאשם השיב בחוב והודיעו למצרי כי מחירו של האקדח הוא 30,000 ₪. מצרי השיב כי חשוב על כך ארן לא חזר לנאשם בעניין זה.

על יסוד הודהת הנאשם בעבודות כתוב האישום המתוקן, כאמור, הוא הורשע בעבירות של

ניסיונו לשחרר בנשך, לפי סעיפים 144(ב2) ו- 25 לחוק העונשין תשל"ז - 1977

(להלן: "חוק העונשין"); שחר בנשך, לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין; החזקת נשך, לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין; וקשרית קשור לפשע (שתי עבירות), לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין.

3. במסגרת הסדר הטיעון, הצדדים המליצו לבית המשפט להטיל על הנאשם 30 חודשים מאסר בפועל מיום מעצרו, מאסר על תנאי וקנס בסך 15,000 ₪.

4. ב"כ המאשימה הסביר את הסדר הטיעון בקושי ראייתי, הנוגע בעיקר לתועדות החיסיון. הוסיף, כי הנאשם הודה בהזדמנויות הראשונה, שיתף פעולה בחקירותיו וחסר זמן שיפוטי. ציין, כי מדובר בפרשה גדולה עם נאים רבים ושகשי ראייתי שצווין הביא את המאשימה להגעה להסדרים מקרים גם עם מעורבים אחרים.

ב"כ הנאשם הצטרף לדברי ב"כ המאשימה. ציין, כי הודהת הנאשם בחקירתו ובבית המשפט גרמה לכך שהפרשה הסתיימה גם בפני מותבים אחרים. ציין, כי מדובר בנאים צער, ובמאстро המשמעותי הראשון. הוסיף, כי במסגרת ההסדר יוטל על הנאשם קנס ממשמעותי. ובקיש שהקנס ישולם ב-10 תשלוםומים החל מה-18.1.6.18.

ה הנאשם הודה בטעותו. ציין כי עבר לمعצרו עבד בעבודות שונות וכי הוא נשוי ללא ילדים.

5. אקדחים ורוביים הם כלים שנועדו לפגיעה בגוף ובנפש. החזקתם ללא היתר, במטרה לסתור בהם, מסכנת ב擢ה חמורה את בטחון הציבור ושלומו. העברתם לידיים עלומות, העוללות להפנותם נגד אזרח ישראל, בין במישור הפלילי ובין במישור הפלילי, מעכילה את חשיפת הציבור לסכנות הטבעות הנובעות מהימצאות כל מ抒ית בידיהם בלתי מורשות.

"כל הנשך הנשכים עלולים לעבור מיד ליד. הם לא נרכשו באופן חוקי וחזקה שהם"

לא נועד לשמש מטרת חוקית. גם כשהם נמצאים בידי אדם שאינו עברין טמונה בהם סכנת חיים. קל וחומר אם הם מתגלגים ומגיעים לידי גורמים עוניים, ועלינו לחת בנסיבות אפשרות זו, להרטיע מפניה ולמנוע את הסכנה המחרירה והולכת הצפיה מן הסחר בנשק. لكن שומה על בית-המשפט להתריע כנגד סכנה זאת ולפעול כנדרש כדי להרטיע מפני עבירה זאת". - ע"פ 4609/98 טאהא נ' מדינת ישראל, תק - על 99(2). 716.

. 6. ריבוי המקרים ופניהם של אנשים שונים אל הנאשם בבקשת שישג עבורם נשק מלמדת על מעורבות עמוקה בתחום הסחר בנשק.

. 7. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות הנשק, במיוחד בסחר בנשק, הינה של החמרה מובהקת.

. 8. לנאשם הרשות קודמות בעבירות החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, הוצאה רcosa מוחץ לצבע, והוצאה נשק מוחץ לצבע. והוא ריצה עונשי מאסר.

. 9. מכלול הנתונים מלמד, כי העונש הראוι לנאשם על מעשיו - הן במרכיב המאסר והן במרכיב הকנס - חמור מזה המוצע בהסדר הטיעון. עם זאת, לאחר שشكلתי בדבר, באתי למסקנה כי יש לכבד את הסדר הטיעון:

א. "הסדר טיעון - באשר הוא - אינו רק שיקול אחד ככל יתר השיקולים העומדים בפני בית-המשפט הגוזר את העונש. הסדר טיעון, כשהוא לעצמו, הוא שיקול מרכזי בגזירת הדין הן מטעמים של אינטרס הציבור הן כדי למלא אחר ציפיות הנאשם בהודאות על זכותו לניהול ההליך הפלילי עד תומו. האינטרס הציבורי במובנו הרחב מחייב את בית-המשפט לעמוד קיומם של הסדרי טיעון. קיום הסדרי טיעון מאפשר פרישה רחבה יותר של אכיפת החוק, ובכך יש כוח מרთיע כלפי עצמו, העשויל לאזן את אפקט ההקללה בעונש במרקחה הקונקרטי. ...כלל, בית-המשפט יראה לקים את הסדר הטיעון בשל הטעמים הקשורים בחשיבותם ובמעמדם של הסדרי הטיעון". - ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1) 577

ב. הרקע להסדר הטיעון, כמוסביר על ידי התביעה, נועז בקשרי הנוגע לריאות חסויות. מצב בו התביעה נאלצת להסתכם לענישה מוקלה כדי להימנע מחשיפת מקור ידיעה, מצדיק עקרונית הגעה להסדר טיעון. חזקה על התביעה, המודעת לפרטי הענין החסוי, שקללה את הענין כראוי.

ג. הרשות הנאשם מבוססת על הודהתו וזה באה במסגרת הסדר טיעון הכלל הסכמה לענין העונש, בציפייה סבירה שבית המשפט יכבד אותה.

ד. העונש המוצע בהסדר כולל מאסר בפועל לתקופה משמעותית ויש בו לתרום להרתעת הנאשם

והציבור.

ה. הודהת הנאשם חסכה זמן שיפוטי ומשאבים ציבוריים נוספים, שהיו נדרשים לצורך ניהול המשפט עד תומו.

10. נכון כל האמור אני דין את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 30 חודשים מאסר בפועל, מיום מעצרו.

ב. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור

עבירה נשק המسوוגת כפצע.

ג. קנס בסך 15,000 ₪ או 60 ימי מאסר תחתיו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורכזפים החל מיום 18.01.18. תשלום שלא ישולם במועדו יעמיד את כל יתרת הסכום לפרעון מיידי.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה כסלו תשע"ח, 13 דצמבר 2017, במעמד הצדדים.